

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel

čtrnáctý

2019-XX. ročník

Heslo na rok 2019
Hledej pokoj a usiluj o něj

(Žalm 31,4)

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.“

Žalm 90, 12

Bratři a sestry,

vstupujeme do nového roku, do nového času. Ohlížíme se v čase zpět. V myslech máme stále ještě vánoční hru dětí o čase...

Je nám jasné, že čas samotný, který odměřují jen ručičky budíku, jen plyne a plyne. Jenže z čeho se ten čas našeho života skládá?

Z událostí. Ze setkání. Z chvil, kdy se něco důležitého stane, i když jsme se na to třeba dlouho načekali. Anebo jsme to naopak vůbec nečekali.

Řekové měli pro čas dva termíny. Jednak **chronos** – to je právě ten čas, který jen plyne. Kdosi čas v tomto smyslu nazval bezcenným tupcem. Čas chronos nijak nepřivezeme a nezmanipulujeme, nezpomalíme ho ani nezrychlíme – i když bychom někdy moc rádi. Neovlivníme jeho běh ani tehdy, když se nám zdá, že pracuje

proti nám. Třeba když jsme udření a odpočinek v nedohlednu.

Ale co lze, je to, že je možno ho naplnit... Když pochopíme, že se stává **PŘÍLEŽITOSTÍ**, pak se stává **DAREM**. Tohle vystihuje druhé řecké slůvko – **kairos**. Čas naplněný důležitými událostmi. Anebo lhůta našeho života, která je pro nás možností pro využití k dobrému.

V čase, který Bůh určil, poslal na zem Spasitele, Krista. Narození Ježíše Krista v Betlémě, to je ten Boží kairos. To on je tím úběžníkem na horizontu našeho života. To on je středobodem času. K němu se chceme upínat i v dalším životě, v příštích měsících roku 2019.

Požehnaný nový rok!

Jan Lukáš, farář

Milí čtenáři novoročního Posla, máme za sebou hekticky krásný vánoční čas, který se projevil i na velikosti tohoto naducaného čísla. Některé sborové aktivity před Vánoci a během nich vrcholily (kurzy Alfa, nedělkovské spaní v kostele na konci církevního roku, dětská vánoční slavnost, adventní burza, koncerty), jiné patřily k pravidelným, ale měly specifický charakter (vánoční a novoroční bohoslužby, bohoslužby v domovech pro seniory či v Diakonii Rýmařov). Snad zúčastněným, jak velkým, tak i malým, přinesl kromě sváteční atmosféry také to nejpodstatnější: posilu víry, radost z duchovní podstaty Vánoc.

Byl to také čas setkávání, rozhovorů, mnohdy velmi intenzivních a osobních - vždyť naše životy jsou doprovázeny i mnohou bolestí, která si ve sváteční čas nebere dovolenou. V těch, kterých jsem byla účastna já, zaznívalo též opakovaně s různou intenzitou, že pocítujeme naši současnost jako dobu výrazných společenských změn. Někdy se jich obáváme, jindy jsme rádi, že se dějí, protože provokují naše myšlení, vytrhují z letargie materialistického sebeuspokojování, vedou k přemýšlení o a v souvislostech dění kolem nás. Třeba i proto mám radost z diskuse, která se v tomto čísle otevírá nad problematikou istanbulské smlouvy. Sdílejme se, diskutujme, formulujme, ať jsme připraveni reagovat, když budeme žádáni lidmi mimo křesťanský okruh o názor věřícího člověka.

Vzhledem k tomu, že naše děti právě čtenářsky objevují kouzlo světa Harryho Potte-

ra, vybavuje se mi, jak v situaci, kdy autorka právě při líčení změny klimatu doby, která je charakterizována mravním stmíváním a expanzí zla, vkládá moudrému učiteli Brumbálovi do úst slova: „Budeme muset volit mezi tím, co je správné a co je snadné.“

Zdá se mi na prahu nového roku velmi aktuální připomenout si, že mnohdy opravdu nevolíme mezi dobrem a zlem, ale mezi aktivitou (prací, úsilím, vnitřní angažovaností) a leností, lhostejností, mávnutím rukou. Kéž je nám v mnoha situacích budoucích dní při přitakání Dobrému vzdáno biblické „duch je odhodlán, ale tělo slabé“.

Přeji pokojný a nadějeplný čas!

Jana Vrajová

Dárky z krabice od našich dětí z nedělní školy potěší děti z olomouckého Klokánku (foto Marta Solichová)

1. 1. úterý	09.00	Nový rok – bohoslužby s večeří Páně	<i>Jan Lukáš</i>
4. 1. pátek	19.00	karneval Sešlosti	
6. 1. neděle	09.00	bohoslužby s večeří Páně	<i>Jan Lukáš</i>
9. 1. středa	19.00	Sešlost u Lukášů	
10. 1. čtvrtek	13.00	pobožnost v Diakonii D. Moravice	
10.-17. 1.	18.00	Alianční týden modliteb	
11. 1. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež – alianční večer na Dómu	
13. 1. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
	13.00	bohoslužby v DD Chválkovice	
	14.30	bohoslužby v DD Hrubá Voda	
14. 1. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
15. 1. úterý	18.00	biblická hodina	
18. 1. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež	
20. 1. neděle	09.00	bohoslužby	
22. 1. úterý	18.00	biblická hodina	
23. 1. středa	19.00	Sešlost	
24. 1. čtvrtek	13.45	Seniorklub	
25. 1. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež	
27. 1. neděle	09.00	bohoslužby s pověřením kantorky	<i>Jan Lukáš</i>
1. 2. pátek	18.00	mládež	
3. 2. neděle	09.00	bohoslužby s večeří Páně	<i>Jan Lukáš</i>

- volejbal každou neděli v 18.00 hod.
- mládež VŠ podle dohody

3. 3. neděle	15.00	karneval dětí NŠ	
---------------------	--------------	-------------------------	--

Zpráva z prosincové schůze staršovstva

Schůzi staršovstva tentokrát zahájila po-
božností s. Jana Hojná. Po schválení zápisu
z minulé schůze se pozornost starších sou-
středila nejprve na přípravu vánočního sbor-
ového programu. Po hodnocení uplynulého
období (většina akcí bude reflektována dále
v Poslu) se staršovstvo věnovalo nejprve
žádostem o tzv. **grant na diakonické a roz-
vojové projekty sborů ČCE /DaRP/**, kte-
ré poskytuje naše církev. Žádali jsme o dva
(úprava sálů, ozvučení), oba jsme získali.

Stále probíhá **diskuse o úpravách spodních
sálů**. Komise měla schůzku, kde padl návrh
oslovit dva architektky. Br. farář oslovil Da-
vida Vávru, který byl aktuálně v Olomouci
a nabídl se, že se v našem kostele zastaví
a prohlédne si prostory. Br. farář narychlo
sezval členy technické komise. Schůzka se
konala v sobotu 8. 12. v poledne. Architekt
Vávra požádal o rozměry prostor, nafotil
si interiéry a přislíbil vypracovat pár skic.
Pokusí se najít nějaký jarní termín, kdy by
přijel na besedu do našeho sboru.

Ozvučení – proběhlo jednání s třetí firmou.
Nyní máme tři nabídky: dvě jsou přijatelné.
Poslední nabídka je nejdražší, ale využívá
nejlepších technologií. Technická komise
se sejde k tomu tématu v lednu. Staršovstvo
bude pak informováno o výsledku jednání.

Inventarizace: Inventarizační komise –
s. Eva Palová, br. Pavel Sňahel a br. Ma-
rek Vraj – se seznámili se seznamem věcí.
Komise se sejde se sestrou Řezníčkovou
a na schůzi 14. 1. připraví protokol o inven-
tarizaci ke schválení.

**Od roku 2019 budeme evidovat v inven-
tárním seznamu pouze drobný hmotný
majetek v hodnotě nad 1000 Kč.**

Zahraničí: S. Marková informovala star-
šovstvo o dopise, který posílá Dr. Borggre-

femu do Ludwigshafenu, ve kterém mu píše
o dění ve sboru a přikládá fotografie.

Americká skupina se sešla k rozdělení
úkolů pro English Camp, který bude pro-
bíhat příští rok o prázdninách. 6. 7. přiletí
lektori do Prahy; výuka od 8.–14. 7. V led-
nu budou osloveni bývalí účastníci English
Campu, zda se chtějí zúčastnit i v roce 2019.

Br. farář Jan Lukáš s manželkou Dagmar
se zúčastní konference v Athens a také na-
vštíví partnerský sbor v Athens, Georgia.
Staršovstvo souhlasí s proplacením letenek.

S nimi poletí i br. Aleš Wrana, kaplan
KEA. Staršovstvo souhlasí s příspěvkem br.
Wranovi, ve výši 5000 Kč na letenky.

Americká skupina navrhuje vytvořit fond,
ze kterého by pak bylo možné přispívat
na letenky členům sboru.

Staršovstvo diskutovalo o možnostech
financování zahraničních aktivit. Je možné
věnovat některou nedělní sbírku na tento
účel, nejlépe krátce před konáním akce. Je
třeba včas propagovat.

Americká skupina připraví návrh na star-
šovstvo, kde budou formulována pravidla
pro příspěvky na cesty do partnerského sbor-
u.

Z různého:

- a) 1. 2. 2019 od 15 do 19 hodin v Pra-
ze proběhne konference o dokumentu
**Reformanda 2030: Strategický plán
ČCE**. Potvrdit účast je třeba do 21. 1.
- b) 30. 3. 2019 v Praze – **Co by měl vědět
každý presbyter III.**, přihlášky do 20.
3. (je možné přijet již v pátek 29. 3.,
nocleh je třeba nahlásit do 1. 3.)
- c) 29.–31. 3. – **Duchovní víkend MSS –
Poutní dům Králíky** – přihlášky do 28.
2. Hostem prof. Ivana Noble, Ph.D.

- d) 2. 3. Lidový bál
- e) 3. 3. Karneval dětí

Staršovstvo ukončilo svou schůzi modlitbou
br. faráře v 20:45.

Hospodaření sboru: informace jsou k dis-
pozici u bratra pokladníka.

*Podle zápisu Aděly Gabrielové
pro Posla zpracovala Jana Vrajová*

Mládež

Mládež děkuje staršovstvu za dar, chutnal nám.

Narozeniny v lednu

4. 1. Jiřina Navrátilová	21. 1. Terezie Konečná
5. 1. Zdeněk Halas	21. 1. Lukáš Fukan
7. 1. Miloslava Kunzfedová	22. 1. Olga Staňková
7. 1. Klára Hromádková	23. 1. Ondřej Bláha
12. 1. Marie Kafková	23. 1. Jaroslav Blažek
12. 1. Vladislav Studený	23. 1. Radek Materna
14. 1. Jitka Šťastná	30. 1. Gertruda Nosálková
17. 1. Kristýna Fialová	31. 1. Naděje Blažková
20. 1. Tomáš Brančík	

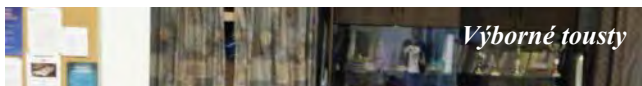

Přespávačka v kostele

Nejdříve jsme šli do parku hledat se světýlkama betlém. Nakonec jsme ho našli. Na večeri jsme měli zelnou polévku. A na druhou večeri jsme si dali výborné tousty. Marek nám potom vyprávěl o tom, že se objevili NETOPÝŘI! Šli jsme do věže a tam byli. Marek nám řekl, že netopýři nevzltnou, do-

kud 13x nezazvoní zvon špatně. Najednou zazvonil 13x špatně. A netopýři spadli dolů. Jeden měl zlaté srdce. Večer nám Adéla přečetla krásnou pohádku. Pak jsme šli spát. Ráno byla bohatá snídaně. Po snídani jsme šli na bohoslužby. Děkujeme, že jste nám to nachystali.

Pavlinka Chovancová

I rodičům chutnalo

Marek vypráví

Na co je čas?

V kuchyni je veselo

Ležení

Lampionky a přespání v kostele

Ráda bych napsala něco o lampionovém průvodu a přespání v kostele. Společně s poutníkem jsme s lampionky došli až do Betléma a při hře po cestě pomáhali dětem, které plakaly. Po návratu jsme si celí promrzlí s radostí dali Danuščinu zelnou polévku.

Potom začal program Danky Vrajové. Téma byl čas. Poznávali jsme členy staršovstva a zjišťovali, kdy vstávají. Ve čtyřech skupinkách jsme hádali pantomimické scénky Sáry Gabrielové a vyráběli si dřevěné hodiny.

Farářovi nám udělali opravdu úžasné toasty a moc jim za ně děkujeme. Po umytí

nádobí nám Marek pověděl napínavý příběh, který byl zakončen ve věži u kostelních hodin. Tam bylo zavěšeno několik netopýřů, pro každého jeden. Avšak jen jeden měl zlaté srdce. Když jsme si vyčistili zuby, začala Adéla číst na dobrou noc (možná až přespříliš dlouho ☺).

Když jsme se ráno probudili, celí rozlámaní z karimatek, následovala snídaně. Potom už začali chodit rodiče a my jsme jim o tom všem povídali.

Alžběta Vrajová

Poděkování bratru Janu Bartuškovi

V neděli 2. prosince za dlouholetou obětavou službu (nejen) varhaníka našemu sboru bratru Bartuškovi poděkoval Dan Marek.

Na kúru mu pak předali drobné upomínkové dary br. farář a zástup varhaníků-pokračovatelů.

Dobrý večer s hudbou

Ve středu 12. 12. 2018 se v našem kostele konal další abonentní koncert Dobrý večer s hudbou – tentokrát adventní, s průvodním slovem faráře Aleše Wrany.

V neděli 16. 12. kázal br. Petr Hlaváček a bohoslužbu doprovodila dechová skupina sdružení Consonare

Z předvánoční burzy

Burza vynesla 16 352 Kč, výtěžek bude věnován Diakonii Rýmařov - Domovu seniorů v Dolní Moravici.

Bohoslužby v KEA

Na čtvrtek 20. 12. 2019 připravil předvánoční bohoslužby na Konzervatoři spirituál Aleš Wrana, zpěvem doprovodili studenti 2. a 3. ročníku KEA a celocírkevní kantor Ladislav Moravetz. Přítomen byl také synodní senior Daniel Ženatý a ředitelka Evangelické akademie Helena Wernischová. Společně jsme přemýšleli nad vánočním poselstvím z evangelia Lukášova, 2. kapitola, verš 1–14. V přímluvné modlitbě pak zazněly prosby (sny) některých studentů. Po bohoslužbách pak studenti a profesori hráli a zpívali jako každoročně „na schodech“.

NB

Vánoční bohoslužby v sobotu 22. 12. 2018 v Diakonii Rýmařov – domov seniorů v Dolní Moravici.

Vánoční hra 23. 12. 2018

Čtvrtá adventní neděle patří radostné zvěsti našich milých dětí. V nedělní škole jsme nacvičili pásmo na téma času: TIK-TAK-TIK-ÚBĚŽNÍK. Scénář pochází ze sboru ČCE v Silůvkách a byl sestaven z těchto děl: Na břehu řeky (Pavel Jun), Děvčátko Momo a ukradený čas (autorem knihy je Michael Ende, dramaturgie Petra Bílková a Iveta Dušková), Hodinář Pérko (hra podle Jiřího Kafky z časopisu Sluníčko, napsal Ondra Martínek 1996). V Silůvkách sestavila Martina Kadlecová. V Olomouci byla přidána ještě na začátek přednáška o úběžníku, kterou napsal Jan Ryšavý. Autorem závěrečné písně Pojďte rychle k Betlému je Luděk Rejchrt.

Dovolu mi poděkovat celému širokému týmu, který se na přípravě podílel: Ester Vrajové, která nacvičovala všechny pohádkové scény, Daniele Holubcové a Martě Solichové za vedení nejmenších dětí, Nadě Koblihové

za výrobu a instalaci kulís a rekvizit, Daniele Vrajové za výběr, nacvik písni i realizaci veškerého hudebního doprovodu, Bohdanovi Gallatovi za přípravu projekce a hudební doprovod, Janu Ryšavému za úvodní scénu a výrobu kajaku, Chovancům a Holubcům za zapůjčení rekvizit, Markovi Vrajovi za zajištění technického zázemí (mikrofony, stůl), Amosovi Děkaníkovi za fotodokumentaci a natočení videa a Miroslavu Ryšavému za vedení kamery přenosu, Brtníkům za balíčky pro děti. Také děkuji za spolupráci bratru faráři Janu Lukášovi, rodičům i všem ostatním, kteří měli s námi trpělivost po celé dva měsíce nacvičování.

Děkuji mnohokrát dětem i mládeži, mám z nich velkou radost.

Čas, který nám byl dán, abychom spolu prožili, považuji za krásný a veliký dar.

Adéla Gabrielová

Vánoční bohoslužby 25. 12. 2018

Bohoslužby 30. 12.

Dne 30. 12. nám kázal br. farář Jan Jun z Prostějova. Děkujeme za jeho službu.

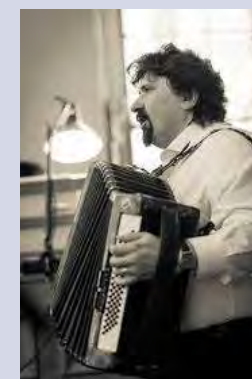
Informace / aktuality

Farní sbor ČCE v Olomouci Vás srdečně zve na přednášku

„Hudba v kostele“

V neděli 27. ledna 2019 v 10.30 hodin
v kostele ČCE v Olomouci, Blahoslavova 1

Hostem bude: celocírkevní kantor **Ladislav Moravetz**

Skončil kurz Alfa

Malou mozaiku jeho přípravy i průběhu se pokusím poskládat z několika střepků.

1. Vize

Poprvé zazněla při seznamovacím rozhovoru s br. farářem Lukášem před jeho volbou za olomouckého faráře. Byla součástí odpovědi na otázku o jeho představách sborové práce. Po více než roce začala mít tato vize konkrétní obrysy. Seznam lidí, ochotných se do této nové aktivity zapojit, se postupně zaplňoval jmény a jejich počet dával odvahu k realizaci projektu. Tak se vytvořil

2. Tým Alfa

Radostné bylo, že ho tvořili lidé napříč sborovými generacemi, ochotní se podílet podle svých možností na různých druzích úkolů. A těch nebylo málo. Ten hlavní – přípravu promluv na daná témata základních otázek křesťanské víry, na sebe vzal br. farář. Příprava akce ale vyžadovala mnoho dalšího: zajištění propagace, administrativu kolem přihlášek, služby tzv. „stolařů“, kteří měli moderovat diskuse ve skupinkách, i ochotné kuchařky (i kuchaře!), zajišťující přípravu večeří, pečení zákusků i služby v kuchyni. Byli jsme si ale vědomi, že sebelepší organizace nestačí. Každou přípravnou schůzku jsme proto končili modlitební chvílí, kdy jsme odevzdávali Pánu Bohu svou nejistotu i své očekávání a prosili o moudrost a vedení jeho Duchem. Tato setkání nás při přípravě a pak i po celý průběh kurzu sjednocovala a povzbuzovala.

3. Očekávání

Po fázi příprav nastal „Den D“. Máme 25 přihlášených účastníků. Vítá je služba u vchodu, kde dostávají i uvítací materiály. My ostatní čekáme s napětím i zvědavostí.

Když se malý sál zaplnil příchozími, užasle se rozhlížíme. Jejich složení je opravdu pes-

tré. Zastoupeny jsou různé věkové kategorie, od studentů, přes lidi v aktivním věku až po důchodce. Začínáme se těšit. Po úvodním přivítání a představení všech křesťanskými jmény následuje společná večeře. Obsazení stolů už zároveň dělí účastníky na tři skupinky s 2–3 „stolaři“. Při večeři si uvědomuji, jak společné jídlo sblížuje a jak dobře ho organizátoři Alfa zařadili na úvod každého setkání.

Rychle se totiž vytváří

4. Prostor k rozhovoru

Spolu s Markem a Lacem se už při jídle dozvídáme, jak a proč se jednotliví členové naší skupinky do kurzu přihlásili, i jejich předchozí vztah k víře a náboženství, příp. konkrétnímu církevnímu povědomí. Stejně otevřeně se představujeme i my. Během kurzu si pak vděčně uvědomujeme, jak tato, v dnešní době nesamozřejmá otevřenost a důvěra mezi lidmi, kteří se předtím vůbec neznali, roste každým dalším setkáním. Vnímáme ji jako velký dar.

5. Skupinky

Byly tři a vytvořily se už při společném stolování. Jejich složení, včetně „stolařů“, se během kurzu neměnilo. Navrženou možnost střídání nikdo nevyužil a tak vznikl prostor k vytváření stále pevnějších vazeb a vztahů. Při hodnocení každého večera jsme si uvědomovali různé složení a charakter jednotlivých skupinek. To ovlivňovalo i způsob a vedení diskuse. Od náročných, často bouřlivých diskusí nad ateisticko-antroposofickými otázkami v konfrontaci s křesťanskou vírou, přes důvěrné sdílení různých životních problémů, krizí i poctivého hledání víry, až po „tichou ekumenickou skupinku“, vracející se k rodinným kořenům víry a přijímající spíše naše podněty a Markovy vynalézavé diskusní aktivity. Zvědavými otáz-

7. Vánoční večírek

Byl bonusovým programem, nabízejícím účastníkům Alfa s odstupem času adventní setkání s písněmi, čtením z Bible, literárními úryvky, poezií a modlitbami. Ale také i s po-

hoštěním a adventním punčem. V druhé

části večera byla promítnuta prezen-

tace, seznamující s životem našeho

sboru. Potěšilo nás, že opět přišla

většina kurzistů, kteří rádi zůstali

po programu k vzájemným roz-

hovorům. Když jsme s Markem

prekvapeně přijímali od „naší“ sku-

pinky vánoční dárečky a poděkování,

uvědomila jsem si s vděčností, že tím největ-

ším dárkem jsou pro nás oni sami.

8. Reakce účastníků

Spokojenost s průběhem kurzu i zájem o jeho témata potvrzovalo kromě ústních reakcí i to, že během kurzu odešli pouze tři přihlášení a u řady z nich je zájem o pokračování biblického vzdělávání v kurzu Beta. Některé můžeme vídat pravidelně či občas na bohoslužbách, jedna účastnice projevila zájem o křest. Další prožila potvrzení a upevnění své víry. Jejich význam: „Já už nejsem na cestě hledání Boha, já už jsem Jeho“, je pro mě ujištěním, že naše prá-

kami je doplňovala studentka speciální pedagogiky, pro kterou byla tato témata úplně nová. Během asi hodinové diskuse navštěvoval pokaždé všechny skupinky br. farář a aktivně vstupoval do diskuse vždy, když to bylo potřeba. Závěr každého večera patřil společně zpívané „hymně“ – písní „Dál přeče nejdeme sami“, později doplněné o úvodní píseň „Kde je dobrota a láska“.

6. Program

Byl převážně v režii bratra faráře, třikrát ho zastoupila Jana Hojná. Na všech příspěvcích byla patrná snaha přednášejících podat jednotlivá témata (Ježíš Kristus, Víra, Modlitba, Bible, Duch svatý, Boží vedení, Svědectví o víře, Uzdravení, Jak odolat zlému), tak, aby byla srozumitelná pro necírkevní posluchače. Stejně tak je při přípravě diskusí promýšleli i vedoucí skupinek. Pomůckou nám byla kniha zakladatele kurzů Alfa N. Gumbela „Otazníky života.“ Velmi ráda vzpomínám na naše přípravné večery s Markem, kdy jsme hledali nejsrozumitelnější způsob rozhovoru k tématu a prosili o moudrost a vedení Božím Duchem. Právě toto nové promýšlení zdánlivě známých otázek bylo pro nás všechny velkým obohacením.

ce „nebyla v Pánu marná“ (1. Kor. 15, 58), že se k ní přiznal a věříme, že ještě přizná, svým požehnáním. On tvoří i poslední střípek mozaiky

9. Budoucnost

Ta je v Jeho rukou. On dal odvahu vydat se na novou neprošlapanou cestu. On probudil v srdcích účastníků zájem o křesťanskou víru.

Moje postřehy z naší skupinky kurzu Alfa

Přijmout vedení ve skupince při kurzu Alfa pro mě nebylo lehké. Hrát si a vyprávět dětem – to ano, ale dospělým? Ti jsou kritičtí, zkušenější, moudří a co já? Opravdu jsem nedokonalá, ale věřím, že mám velkého Boha, milujícího Otce – a to si nemohu nechat pro sebe. Tajit Jeho velkou lásku k lidem by bylo sobectví, a tak s pokorou a modlitbou jsme se do této služby, věst skupinku, s Liduškou Chytkovou pustily.

Jaké to bude požehnání i pro nás jsme ještě netušily. V naší skupince bylo sedm žen, jeden muž a naši milí přátelé ze sboru, kteří obsluhovali. Věkově to bylo také pestré. Od studentky až po seniory. Čeho si hodně vážím, byla důvěra a otevřenost. Neprobírali jsme jen předepsaná témata, ale i osobní dotazy a problémy života. Jak oslovovat Boha při modlitbě. Slyší mě, když při potížích volám? Proč Pán Bůh dopouští utrpení i na věřící? Jak hledat v Bibli, odpustí Pán Bůh i mně?

Požehnání i pro mě: každé ráno doma jsem začínala modlitbou a čtením z knížky, kde se probírala jednotlivá témata kurzu. Dělal jsem si poznámky a snažila se poznání zapamatovat. Při učení, jak můžeme hledat jednotlivé verše v Bibli, mi pomohla naše Esterka. Napsala jsem na lísteček Žalm 51,12. Účastníci dostali srdíčko, a každý si měl vyhledat sám doma text a do srdíčka napsat. SRDCE ČISTÉ STVOŘ MI, Ó BOŽE.

On nás povzbuzoval v naší nejistotě, vyslyšel naše modlitby, působil svým Duchem. On má moc použít si i tento způsob svědectví k tomu, aby zasetá semínka jeho Slova padla do připravené půdy a v srdcích účastníků přinesla svým časem užitek. Soli Deo Gloria! Samému Bohu sláva!

Jana Hojná

Esterka také vyrobila knížečku, kterou každý dostal k tématu „Může víra pomoci odolat zlému?“ Desky byly udělány ze zlaté a černé barvy a uvnitř byly verše, které mají pomáhat při boji proti zlu v nás. Nebudu vypisovat všechny, jen některé:

Nedej se přemoci zlem, ale přemáhěj zlo dobrem. Římanům 12, 21

Z každého vašeho činu ať vyzařuje láska. 1. Korintským, 16,14

Radujte se a důvěřujte Pánu, radujte se zas a znova. Ke všem buďte laskaví. Ničím se příliš netrapte, všechno svěřte v modlitbě Bohu, své prosby i díky za vyslyšení. Uvidíte, že vás Bůh naplní klidem, jaký si nedovedete představit. Stačí jen důvěřovat Ježíši Kristu. Filipenským 4, 4-7

Děkuji Esterce i celému týmu za krásné společenství s nimi i s Bohem.

V důvěře Pánu Ježíši Kristu končíme kurz Alfa. Věříme, že On nás vedl svým Duchem svatým. My jsme jako Jeho rozséváči rozsévají semínka Boží lásky a pravdy. On je však ten, kdo ze své milosti dá vzrůst. Jemu buď chvála za celý kurz Alfa.

Růžena Vrajová

ALFA - postřehy účastníků

Kurz mi pomohl k hlubšímu pochopení jednotlivých témat – kdo je Ježíš, hledání a nalézání víry, Duch svatý v nás, jak se modlit. Obzvláště mě ovlivnily dialogy v jednotlivých skupinách s objasňováním daných témat, osobní zážitky. Pokud bude pokračování, ráda se zúčastním.

Přednášky se mi líbily, byly poučné a inspirativní, dozvěděla jsem se spoustu nových věcí o víře.

Také rozhovory v užším kruhu byly velmi příjemné, sdělovali jsme si vzájemně zkušenosti s vírou, mohli jsme si popovídat o svých životních trápeních, otevřít si svá srdce, to považuji za velmi důležité.

Všichni členové týmu Alfa byli skvělí, příjemní, vycházeli mi ve všem vstříc, cítila jsem se s nimi moc dobře.

Dověděla jsem se spoustu nových věcí o víře, o křesťanství, o Ježíši Kristu, o Bohu i o Duchu svatém. Jelikož jsem ale z důvodu nemoci 3x na kurzu chyběla, jistě mi uteklo něco důležitého.

Určitě mám zájem pokračovat dál, protože ve věcech víry jsem začátečník a ráda bych se dověděla více. Potřebuji se také naučit, jak číst bibli, s tím mám problém.

1. Jak hodnotím pronesené přednášky?

Byly velice dobře připravené, zajímavé bylo, jak se přednášející střídali, zaslouží velký dík. Při sepisování poznámek k poslednímu bodu jsem si uvědomil, že možná byla škoda, že některé přednášky nebyly zakončeny případnými náměty k dalšímu rozvažování.

2. Jak hodnotím společné rozhovory ve skupinkách?

Během prvních dvou tří přednášek se tým „usadil“, zvykli jsme si na sebe, ale každý měl trochu jiný pohled na věc. Bylo dobré týmy neměnit, debata už bývala konstruktivní a zajímavá.

3. Jak hodnotím práci týmu Alfa?

Naprosto skvělá. Řadu členů týmu jsem znal osobně nebo od vidění, ale jejich zapojení do debat bylo úžasné. Každý vnesl do týmu trochu jiný pohled a jejich nasazení zaslouží můj velký obdiv.

4. Pomohl mi kurz k hlubšímu porozumění křesťanské víře?

Každé téma mi přineslo několik nových pohledů na probíraná témata. Rád bych na sobě pracoval i nadále, protože každodenní starosti mně až příliš zaměstnávají.

5. Mám zájem pokračovat dál?

Určitě ano. Z pracovních důvodů jsem se bohužel nemohl zúčastnit všech přednášek a rozsah 10 lekcí je dost obsáhlý. Nicméně jako úvod určitě vhodný. Asi bych uvítal tematické okruhy nebo nějaké pokračování vždy v rozsahu 2–3 přednášek s následující řečnou měsíční přestávkou.

Vyznáváme a jsme vděční

Prohlášení synodní rady

ke 100 letům od vzniku Českobratrské církve evangelické

Naše Českobratrská církev evangelická (ČCE) si letos připomíná 100 let od svého vzniku sloučením českých sborů reformované a luterské církve v českých zemích v jedno společenství. ČCE převzala učení obou tradic, a navíc se vědomě a s radostí přihlásila k české reformaci 15. století a ke „staré Jednotě bratrské“. Vykročila tím k myšlenkové rozmanitosti a otevřenosti. Jsme vděční, že jsme mohli v naší církvi pravidelně slýchat biblickou zprávu o Království Božím, jež je určeno tomuto světu a dává naději přesahující náš život, poznávat orientující osobnosti a nacházet přátele sdílející týž základ života. Jsme vděční za to, že se evangelíci mohli významně podílet na srozumitelném šíření evangelia, mimo jiné také při práci na novém českém ekumenickém překladu Bible.

Dnešní podobu ČCE ovšem během uplynulých 100 let ovlivnila řada následných společenských proměn i politických zvratů. Nadšení z nového, samostatného československého státu přineslo národní vzepětí, které, jakkoliv s evangeliem nemělo mnoho společného, silně pronikalo i do sebevědomí nového církevního společenství. Očekávání, že „národ český stane se národem Husovým“ a všichni spočinou pod křídly evangelické církve, se záhy ukázalo jako mylné a naivní. Následné zklamání snad přispělo k postupnému poznávání, že církev neroste a nežije ani z tradice, byť skvělé, ani z nadšenectví, ani z nacionalismu, ani z negace minulého, ale z poslušnosti Božího Slova a z důvěry v Boží zaslíbení.

Po dvaceti letech svobodného rozvoje ná-

sledovalo padesát let nesvobody. Nacistický režim zasáhl krutě především naše židovské spoluobčany. V tísnivé atmosféře hrozby krutých trestů a všudypřítomného strachu žily i církve. Vzpomínáme s úctou členů církve, kteří do zápasu o svobodu a důstojnost vložili své životy, jakož i těch, kteří jim a jejich rodinám byli oporou. Mnozí zapojení do odboje zaplatili životem. Vyznáváme, že po porážce nacismu naše církve nedokázala odmítnout obecně sdílenou touhu po odplatě, jež vyústila v odsun Němců.

Na tuto atmosféru ve společnosti navázala komunistická „diktatura dělnické třídy“ třídní nenávisti a persekucí „nevědeckých názorů“, bojem s náboženským „tmářstvím“. Lidé opouštěli církve ze strachu o zaměstnání, o přístup dětí ke studiu, mnozí však odkládali svoji příslušnost k církvi velmi lehce. Jsme vděční za ty, kteří navzdory ponižování, šikaně či zesměšňování ve sborech setrvali a přiváděli i své děti. S úctou vzpomínáme všech obětí „třídní nenávisti“ a násilné kolektivizace, které byly vězněny, zbaveny všeho majetku, vyhnány ze svých hospodářství, zvláště pak těch, které vše snášely pro svoji víru. Ne vždy nacházely ve svých sborech oporu a solidaritu. V roce 1968 synod ČCE vyznal dosavadní nestatečnost církve, ale na nový nápor „normalizace“ síly opět nestačily.

Výhlídky na zvrát režimu nebyly příliš reálné. Vážíme se těch, kdo se chopili naděje, že „socialistické zřízení“ bude možno reformovat, humanizovat a dožadovat si svobody a dodržování stávajících zákonů a mezinárodních závazků. Pro vedení círk-

ve představovali komplikaci a nedostalo se jim vždy porozumění ani ve sborech. Jejich chápání křesťanské angažovanosti později plně souznělo s prohlášením a působením Charty 77, k němuž se někteří z nich přihlásili.

Připomínáme-li si sté výročí založení Českobratrské církve evangelické, nečiníme to proto, abychom ji oslavovali. Není co oslavovat kromě Pána Boha. Jsme vděční za to, že již téměř třicet let žijeme ve svobodě, a za možnosti, které svobodné poměry přinesly pro evangelické školy, pro práci naší Diakonie. Stále a ve všem spoléháme na Boží milosrdenství. Naše sbory jsou menší, slabší, mnoho kdysi živých sborů živoří, některé už zanikly. Výhled do budoucnosti zakrývají starosti. Prosme o dar porozumět tomu, co od nás Pán chce v dnešním měni-

cím se světě. Nepovažujeme snad za pravé křesťanství to, co není důležité, a to podstatné nevidíme nebo k tomu nemáme odvalu? Jak máme rozumět národům v pohybu, změní náboženství, věr a pověr, přívalem informací o událostech v zemích, které pro nás byly ještě nedávno daleko a dnes jako by byly za našimi dveřmi? Nejde především o to, jaká byla naše minulost, ale o to, jaké je naše poslání dnes. Kam jde dnešní svět a jaké je naše místo v něm? Nejde pouze o naše sbory, jde o společnost, v níž žijeme. Jde o svět, který Bůh miluje a nás do něho postavil, abychom uprostřed něho žili jako Kristova církve a vnášeli do něho porozumění i otevřenost druhým, soucit a solidaritu, pravdu a lásku, radost a naději.

e-cirkev

Slavnostní shromáždění ke 100. výročí založení Českobratrské církve evangelické se konalo 16. prosince ve Smetanově síni pražského Obecního domu, tedy symbolicky v místech, kde přesně před sto lety církev vznikla.

Videozáznam ze shromáždění můžete nalézt na www.e-cirkev.cz.

Slavnostní bohoslužba ke 100. výročí ČCE v Olomouci

Ve čtvrtek 29. listopadu se v olomouckém evangelickém kostele konala slavnostní bohoslužba ke 100. výročí ČCE, kterou zpěvem a hudbou doprovodili studenti Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci. Kázal synodní senior Daniel Ženatý.

Odezva na článek o Istanbulské úmluvě z minulého čísla

Po přečtení příspěvku br. Jiřího K. Jurečky v posledním Poslu stran diskuse k Istanbulské úmluvě mi to nedá nereagovat, pro změnu s pocitem, že je dobře, že ČCE je církví barevnou, ve které se unese a vzájemně může obohacovat více pohledů.

Na rozdíl od br. Jiřího se zařadím mezi ty, které nejen duch, ale i některé litery oné smlouvy znepokojují.

Na toto téma se vedou vášnivé diskuse na různých fórech, tak nebudu vozit dříví do lesa jen kontrujícím papouškováním (že jakékoliv násilí je jistě odsouzené, některé jeho formy jiných kultur obzvlášť zavržením, že máme dostatek stávajících právních nástrojů apod.).

Ale pár namátkových výhrad k publikovanému.

Vychází se z premisy násilnických mužů a žen jakožto obětí. S čísly a statistikami, jak víme, lze zacházet různě, že existují malé, velké lži a... (... a statistika).

Jiří uvádí 38% zkušenost českých žen s násilím. Podle jiných dat však není až tak pravdou, že muži jsou agresivnější než ženy, jen muži se uchylují více k násilí fyzickému, kdežto ženy k agresi psychické, která se ale pochopitelně hůře prokazuje. Často je však původní příčinou následného partnerova fyzického útoku.

Ve své praxi psychiatra se setkávám jak s ženami, které se staly oběťmi domácího násilí, tak s bezmocnými zoufalými muži, kteří si nevědí rady s domácím psychickým terorem. Nebudu zde rozvádět, co dokáže taková žena s hysterickou či emočně nestabilní poruchou osobnosti.

Šmahem kriminalizovat muže, že s grácií neustojí různé leckdy zákeřné provokace, mi přijde nevyvážené až nefér. Bez toho, abych jakkoliv tímto obhajoval či bagatelizoval, že někomu „ujedou nervy“. Mohu dokreslit poměrně čerstvou zkušeností z praxe, kdy jsem byl svědecky vtažen do kauzy údajného týrání ženy, kdy se nakonec ukázalo, že většinu zranění si způsobila sama v alkoholových excesech, ve kterých se ji nebohý partner pokoušel pacifikovat. Naštěstí tentokrát policie případ pojala citlivě ve smyslu „jeden za 18, druhý bez dvou za dvacet“. Obávám se však, že s uplatněním čl. 48, cit: – **ZÁKAZ POVINNÝCH POSTUPŮ ALTERNATIVNÍHO ŘEŠENÍ SPORU A VYNÁŠENÍ ROZSUDKŮ V TOMTO DUCHU** *1 Strany učiní v souvislosti s přečiny posuzovanými v souladu s touto úmluvou nezbytná legislativní i jiná opatření k zákazu povinných postupů alternativního řešení sporu, včetně mediace a smířčího řízení...* by případ neskončil smírem, ale trestním postihem s obtížnou obhajobou.

Nevím, zda příliš slyším trávu růst, ale vidím zde rizika, že afektivní výbuch v domácí hádce, vyprovokovaný hraničně strukturovanou ženou či facka provokujícímu pubertákovu se najednou stává trestným činem, který je povinna řešit policie. To jsou přesně problémy, ke kterým je nutno přistupovat s citlivou mediací, kterou ale uvede-ný článek vysloveně zakazuje! (Neukroutil jsem si hlavu, abych četl mezi řádky, čtu v řádku: zákaz. Mezi řádky pak cítím jakousi presumpci viny mužů.)

K tomu ještě jeden dovětek, rovněž podložený vlastní praxí. Z úst nikoliv fundamentalisticky založených konzervatistů, ale i sekulárních policistů a advokátů zaznívá, že se množí křivá obvinění, která činí přes třetinu udání stran zneužívání či domácího násilí. Známu muže, kteří obtížně bojují o ztracený vztah s dítětem, které díky úřední praxi nemohli třeba 2 roky vidět kvůli vykonstruovanému obvinění mstivé partnerky. A ačkoliv se po pár letech očistí, narušený vztah s dítětem již velmi těžko napraví. Zde se takto nabízí další bič.

Článek 12 jsem dočetl poctivě i s větou, že je třeba **VYMÝTIT VŠE**, co je založeno na stereotypním pojmání rolí žen a mužů. Oči se mi nezalily krví, leč naskočila ne tak dávná kauza cenzury Žáčkovy básně v jakési dětské učebnici opěvující ženu jako „strážkyni domácího krbu“. Pomnul jsem na všechna ta vystoupení ke Dni matek v bývalém sboru. To byla teda smrt gendrové stereotypie! Toto chceme podrobit vymítání?! Na stereotypy o mužských slzách či ženském řízení stačí citlivá osvěta a výchova, i bez dohledu jakési expertní skupiny Grevio (čl. 66)!

Závěrem ještě laická teologická vsuvka. Bez debat evangelium znamená dobrou zprávu, která nás otevírá k lásce a odvaze. Nemohu však souhlasit s tím, že k biblické zvěsti nepatří varování. To asi čtu jinou Bibli, ale vidím zde spoustu prorockého hořkování, bědování nad stavem a vývojem společnosti. A některé vize se právě jen díky varování a obrácení nenaplnily. Hlas Volajícího na poušti není varováním? O dalších apokalyptických obrazech nemluvě. Varuje i Ježíš (např. Lk 21, 34-36: buďte bdělí..., varujte se toho a onoho).

Zdalipak jedním z hadů svodu nebylo: Opravdu vám zakázal...? (varování). Nezemřete (bagatelizace, popření důsledků)? srv. Gen. 3.

Jistě hybnou silou duchovního růstu je Boží láska, ale taky s poskytováním nějakých mantinelů. Něco dobré je a něco není, což přikrývá Kristova milost, ale neznamená, že pak na nějakém rozlišování nezáleží.

Nemohu souznít s oním pojmáním křesťanského Boha jako pouhé bezmezné lásky v duchu: milujte se (a množte se)... kdokoliv, s kýmkoliv, jakkoliv... Bůh se nám láskyplně zjevuje v Ježíši Kristu, ale taky zůstává Bohem Stvořitelem... Ale to je již na jinou debatu.

Věřím, že ČCE ještě zcela nezaplavily bezbřehé liberální vody a stejně jako br. Jiří budu moci zažívat, že „jsem tady správně“.

B. Brozda

KŘÍŽ

Boží muka na rozcestí
kamenný kříž stářím sešlý
kolikrát ho mnozí lidé
kolem nevšimavě přešli

Málokdo u kříže stanul
málokdo též před ním smekl
málokdo se rozpomenul
svoje hříchy dál si vlekl

Zapoměli kolemjdoucí
kdo a proč na kříži skončil
vůně lípy nad ním linoucí
Boží soud si přec jen koná

Vždyť ze dřeva lipového
píle a čas přetváří
vyřežou pak nový betlém
mnozí zruční řezbáři

K rozpoznání všemi časy
betlém chrání bludných zcestí
dávný symbol lidské spásy
s Boží mukou na rozcestí

Pavel Janošík st.

Modlitební setkání křesťanů v Olomouci

Alianční týden modliteb

„JEDNOTA V ROZMANITOSTI“

7. – 12. ledna 2019, vždy od **18:00 hod**

- 7.1. **Církev československá husitská**, Farského 2, Olomouc-Hodolany
„JEDNOTA V DUCHU“, **Antonín Štefek (ČRK)**
- 8.1. **Bratrská jednota baptistů**, aula VOŠSaT Dorkas, Blažejské nám. 9
„JEDNOTA VE VÍŘE“, **Vlasta Šanteková (CČSH)**
Církev československá husitská, farní kostel, Horka n. Moravou
„JEDNOTA VE VÍŘE“, **Gorazd Cetkovský (ČRK)**
- 9.1. **Církev bratrská**, Mariánská 3
„JEDNOTA VE KŘTU“, **Aleš Wrana (ČCE)**
- 10.1. **Českobratrská církev evangelická**, Blahoslavova 1
„JEDNOTA V TĚLE“, **František Hanáček (ČRK)**
- 11.1. **Katedrála sv. Václava**, Václavské nám.
„JEDNOTA V MISIJNÍM POSLÁNÍ“, **Jan Lukáš (ČCE)**
- 12.1. **Církev adventistů sedmého dne**, Balcárkova 12, Nová ulice
„JEDNOTA VE VÍŘI“, **Petr Hlaváček (BJB)**

Týden modliteb za jednotu křesťanů

„Budeš usilovat o spravedlnost, a jen o spravedlnost“ (Dt 16,18-20)

21. – 25. ledna 2019, vždy od **17:00 hod**

- 21.1. **Chrám sv. Michala**, Žerotínovo nám. 1
„Bud'te spokojeni s tím, co máte (Žd 13,5)“, **Jaroslav Křivánek (CČSH)**
- 23.1. **Chrám sv. Mořice**, 8. května
„Jeho jméno je Hospodin zástupů (Jr 10,16)“, **František Konvalinka (CČSH)**
- 25.1. **Církev československá husitská**, U Husova sboru 538
„Hospodin je světlo mé a moje spása (Ž 27,1)“, **Petr Coufal (BJB)**

Přijďte se společně modlit, každý je srdečně zván.

Akce KEA Olomouc v lednu 2019

15. ledna 2019, 18.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

Interní koncert

Účinkují:
studenti a pedagogové KEA

16. ledna 2019, 19.00 hod., Dominikánský
kostel, Slovenská ul. 14, Olomouc

Varhanní koncert

Účinkují:
studenti a pedagogové varhanního oddělení

23. ledna 2019, 18.00 hod., Koncertní sál KEA,
Wurmova 13, Olomouc

Abonmá - A3 „Na černých a bílých“

Účinkují:
studenti oddělení klávesových nástrojů KEA

29. ledna 2019, 18.00 hod., Koncertní sál KEA,
Wurmova 13, Olomouc

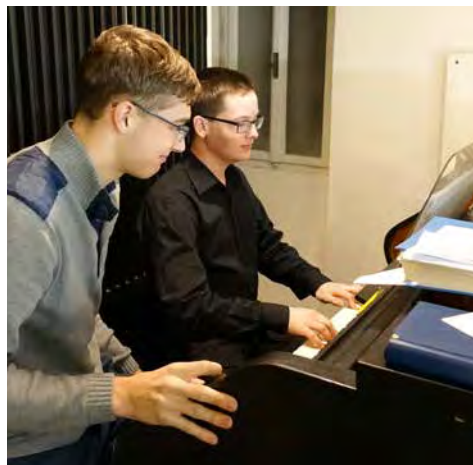
Novoroční koncert pedagogů

Účinkují:
pedagogové KEA

30. ledna 2019, 18.00 hod., Koncertní sál KEA,
Wurmova 13, Olomouc

Koncert Duo Dolce Basso

Účinkují:
Michael Máša – kontrabas,
Ladislava Jančová – klavír

více informací na <http://konzervatorolomouc-kea.cz/>

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

2019-XX. ročník

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:

Ivana Jenišťová, Jan Lukáš, Jana Vrajová, Dagmar Pojšlová, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Laco Švec a Amos Děkaník.

Email: pirnrik1@gmail.com

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 16. 12. 2018

Vyšlo: 6. 1. 2019

Uzávěrka příštího čísla: 15. 1. 2019

<http://www.olomouc.evangnet.cz>